

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,94

Dada anterior: 0,94

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
749

Dada anterior: 983

L'indicador no hauria de superar els 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
158

Dada anterior: 179

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

 VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern revisarà les ac

PERSONACIÓ • Admet desproporció en el cas Vivet i no demanarà presó per a manifestants acusats de lesions no lleus. **CUP** • La CUP exigeix a la Generalitat que retiri també els càrrecs quan hi hagi un agent ferit

Xavier Miró
 BARCELONA

La condemna a 5 anys de presó del jove independentista Marcel Vivet, acusat de lesionar al braç un agent dels Mossos, dona motius a la intenció del govern de revisar les acusacions particulars contra manifestants, tal com es va comprometre amb la CUP per a l'acord d'investidura. L'executiu considera desproporcionada la pena de presó a Vivet i confirma que la nova línia d'actuació, tal com ja havia avançat l'exconseller Miquel Sàmper, se centrarà a demanar responsabilitats als acusats de lesionar un agent, però eliminarà el càrrec d'atemptat a l'autoritat. Era el mateix Departament d'Interior qui ho anunciava ahir després que, a primera hora, la junta de portaveus del Parlament aprovava per majoria una declaració en què es demana al govern retirar-se de les causes contra manifestants.

Declaració conjunta

ERC, Junts, la CUP i En Comú Podem li demanen "retirar-se com a acusació particular de totes les causes obertes per l'exercici del dret a la lliure manifestació". La declaració mostra la seva "solidaritat i suport" a Vivet pel que considera una "condemna absolutament desproporcionada" de l'Audiència de Barcelona. Dimecres es coneixia la condemna a 5 anys de presó contra Marcel Vivet per haver donat un cop a l'avantbraç a un

mosso durant la protesta contra la manifestació del sindicat policial Jusapol el 2018 a Via Laietana. Vivet, que nega haver colpejat l'agent, va ser acusat per la Generalitat per un delictes de desordres, atemptat a l'autoritat i un delictes lleu de lesions pels quals sol·licitava per a ell una pena de 4 anys i 9 mesos de presó, mentre que la fiscalia demanava 5 anys. Tot i que govern i CUP van acordar que la Generalitat no es personaria com a acusació particular si no hi havia agents ferits, en el cas de Vivet hi ha un atestat de lesions.

Per això era el secretari general d'Interior, Oriol Amorós, qui ahir explicava l'abast de la revisió dels criteris de personació, en declaracions a TV3. La generalitat de la declaració parlamentària dona a entendre que l'executiu no acusarà manifestants ni en el cas de lesionar policies —la declaració no diferencia aquest cas—, però Amorós especifica els termes de la revisió que Interior farà dels criteris de personació i que ja havia avançat l'exconseller Sàmper. L'executiu només farà d'acusació particular quan hi hagi agents dels Mossos presumptament ferits per manifestants però deixarà d'acusar-los d'atemptat contra l'autoritat, càrrec que porta a penes de presó, i els sol·licitarà només responsabilitat civil pel rescabament de lesions. Amorós recorda que això és el que estableix l'acord d'investidura amb la CUP

Protesta
 contra Jusapol del 2018 per la qual ha estat condemnat Marcel Vivet ■ MARTA PÉREZ / EFE

Les frases

“Cal posar fi a la complicitat d'Interior, dels Mossos i el govern amb la repressió de l'Estat una vegada per totes”

“Aquest govern ha de tenir la resposta necessària i merescuda. En té l'oportunitat”
Xavier Pellicer
 DIPUTAT DE LA CUP

—aquest determinava que el govern només mantindria l'acusació en cas d'agents amb lesions “acreditades amb certificat mèdic” i, a més, establiria de cara a les actuacions futures que la personació contra manifes-

tants “es limitarà als casos de lesions acreditades, si s'escau, i se centrarà en el rescabament de la responsabilitat civil en casos de lesions no lleus”.

De fet, el mateix Amorós considera que, en el cas Vivet, hi ha una “des-

proporció important” entre els fets que la sentència considera provats i la condemna a 5 anys de presó.

Agafant-se a la generalitat de la declaració parlamentària, la CUP demanava al govern que es retirés de totes les causes contra manifestants i, amb En Comú Podem, sol·licitava també la compareixença al Parlament del conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena; el secretari general del departament i el director de la policia, per esclarir el cas Vivet. De fet, ahir al migdia es convertia en un cas doble tenint en compte que els advocats

d'Alerta Solidària denunciaven que els Mossos haurien acusat un altre jove, Adrià, que encara ha de ser jutjat, de les mateixes lesions al mateix agent per les quals s'ha condemnat Vivet.

D'altra banda, els grups unionistes responien a la declaració d'ERC, Junts, la CUP i ECP amb una de Cs en què es dona suport a l'agent dels Mossos i considera l'agressió contra ell “acreditada en el procediment judicial”. El PSC, Vox i el PP hi van donar suport, però va ser rebutjada per la majoria de la junta. ■

L'APUNT

Desestructura d'estat

Jordi Panyella

Sistema de mitjans públics de comunicació, escola i policia. Aquestes són les tres estructures d'estat que la Catalunya autònoma ha aconseguit construir amb el temps, i per això la repressió desplegada arran dels fets de l'1 d'octubre del 2017 s'ha centrat, entre altres coses, a atacar aquests àmbits, debilitant-los i afectant la seva imatge. En el cas de la televisió i la ràdio

públiques, els seus màxims responsables estan processats pel jutjat d'instrucció 13. Pel que fa a les escoles, es va ordinar una indigna campanya de desprestigi acusant els docents d'adoctrinar els nens. I pel que fa als Mossos? En el cas dels Mossos el més trist és que la campanya de desprestigi ve de dins mateix del cos, amb agents indignes de l'uniforme que porten.

usacions

L'Adrià, al micròfon, i Marcel Vivet, escoltant-lo, ahir en l'acte en què es va saber que se'ls acusa de la mateixa agressió ■ JPF

Un suposat frau policial dóna un gir de 180 graus al cas de Marcel Vivet

La suposada agressió a un agent de la Brimo ha derivat en dos processos pel mateix fet ■ Alerta Solidària parla d'acusació falsa i d'un cas de corrupció

Jordi Panyella
BARCELONA

L'organització Alerta Solidària ha esperat a conèixer la sentència del cas de Marcel Vivet, condemnat a cinc anys de presó pels delictes d'atemptat, desordres públics i lesions, per fer pública una novetat que pot fer que el procés faci un gir copernicà. Els advocats d'Alerta van compareixen ahir en una roda de premsa amb Marcel Vivet i un altre activista anomenat Adrià per explicar que el mossos que acusa Vivet fa la mateixa acusació pel mateix fet a l'Adrià, una circumstància mancada de tota lògica perquè l'agent només reconeix haver rebut un cop que només pot haver donat una persona. Com que dues persones no poden haver comès una sola agressió, Alerta Solidària arriba a la conclusió que la denúncia policial és falsa i que tot plegat respon a un cas de corrupció pel qual pensen demanar responsabilitats.

rupció pel qual pensen demanar responsabilitats.

L'acusació surt de la mateixa minuta policial dels agents de la brigada mòbil que es van desplegar a la Via Laietana el 29 de setembre del 2018 per evitar que la manifestació d'independentistes on hi havia en Marcel i l'Adrià es trobés amb una altra convocada pel sindicat Jusapol. Un dels agents que consten en la minuta és el mossos d'esquadra amb el número d'identificació policial 18784 que va declarar que en el transcurs del servei havia rebut "un cop al canell dret provocat amb el pal d'una bandera" i que va haver de ser atès pels serveis mèdics al mateix lloc. La declaració del mateix agent puntualitzava la identificació de l'agressor, de qui descrivia inclús la puntera blanca i els cordons blancs del calçat i els condons de ratlles blaves.

D'aquesta minuta policial se'n van derivar dues

diligències diferents amb dues identificacions diferents que fa el mateix agent; en una s'identifica Marcel Vivet, el 22 de novembre del 2018, i en l'altra s'identifica l'Adrià, el 14 de gener del 2019.

Lesió o no lesió

Sorprenentment, en el cas de Vivet, la seva sentència assegura que va provocar lesions a l'agent que van requerir 24 dies de baixa; en canvi, en l'escrit de la fiscalia en què es demanen vuit anys de presó per a l'Adrià s'assegura que l'agent no va patir cap lesió.

Davant aquesta paradoxa, des d'Alerta Solidària s'inclourà ara el doble atestat en el recurs contra la sentència de Vivet que presentaran al TSJC. A la vegada demanaran al tribunal de la secció 22 de l'Audiència de Barcelona que incorpori com a prova tota la causa de Vivet.

Es dona la circumstància que en el cas de Vivet la

Generalitat ha exercit l'acusació fins al final, mentre que en el de l'Adrià ja s'ha retirat. Alerta Solidària vol saber fins a quin punt la Generalitat sabia la duplicitat de casos. La conselleria d'Interior es va limitar ahir a dir que s'està mirant el cas. Els Mossos d'Esquadra, però, van negar ahir que atribueixin el mateix fet a dues persones diferents. El cos va explicar que en una inspecció de les imatges registrades del fet es va identificar una segona persona que "havia donat diversos cops al casc" del mateix agent, motiu pel qual es van instruir dues causes separades.

La roda de premsa va ser el segon acte de suport a Marcel Vivet des que es va fer pública la sentència. A la tarda n'hi va haver més, amb concentracions a diversos municipis com Celrà, Girona o Vic. A Barcelona la concentració va ser a la plaça Sant Jaume. ■

La declaració de suport a Vivet

En saber-se dimecres la sentència, enmig del ple del Parlament, la presidenta del grup parlamentari de la CUP, Dolors Sabater, sol·licitava a la presidenta de la cambra, Laura Borràs, una reunió de la junta de portaveus per consensuar una declaració de suport a Vivet –el 14-F la CUP va situar el jove en una posició simbòlica de la llista electoral de Barcelona quan encara estava pendent de declarar, i Vivet també va formar part de Guanyem Badalona en Comú, la llista de Sa-

bater, quan va tenir lloc la manifestació per la qual ha acabat condemnat. La junta de portaveus es reunia dimecres al vespre en acabat el ple, però no era fins ahir al matí que ERC, Junts, la CUP i En Comú Podem es posaven d'acord en el contingut –segons l'ACN, els comuns volien que la declaració també inclogués una condemna explícita contra el Departament d'Interior per haver actuat com a acusació particular del cas demanant una pena de 4 anys i 9 mesos de presó.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Uns fonaments pel desglaç

BASE • La Generalitat iniciarà el diàleg amb l'Estat sustentant-se en un document, la Declaració de Pedralbes, políticament de mínims **AGENDA** • Després que Aragonès l'interpel·lés, Sánchez aterra avui i dilluns a Barcelona amb l'enigma de què dirà

Francesc Espiga
BARCELONA

Molts cops, potser massa, s'ha fet aquell símil que equipara tota negociació amb una partida d'escacs. Un joc que té una cadència per torns que fa que les estratègies, forçosament, es vagin modulant a partir dels moviments que van efectuant els dos contrincants. Els governs català i estatal són els contendents en aquest *tête à tête* que té en la taula de diàleg el seu terreny de joc singular. I el president Pere Aragonès ja ha decidit que ell juga amb les blanques i que, per tant, li correspon moure peça. I dimecres ho va fer en el seu discurs en les Jornades del Cercle d'Economia, on va revelar que la batejada com a Declaració de Pedralbes és la seva proposta de sortida per desencallar la negociació amb La Moncloa. La del desglaç serà una cursa per etapes.

Sense deixar els escacs, no és agosarat sostenir que el cap de l'executiu català ha fet una jugada inicial, o obertura, exempta de risc. Bàsicament el que ha mogut és un peó, que en la perspectiva d'una partida llarga com la que s'albira ja és el que s'acostuma a fer. I és que ratificada en una cimera celebrada al Palau de Pedralbes el 20 de desembre del 2018, aquesta declaració conjunta entre tots dos governs és un document políticament de mínims i molt influenciat pel context polític del moment en què es va gestar, on les relacions institucionals entre Madrid i Barcelona estaven més que deteriorades i es buscaven gestos de distensió encara que només fossin això, gestos.

Pedro Sánchez i Quim Torra encaixen les mans minuts abans de la reunió que es va fer a Pedralbes ■ ACN

En si, el redactat del text no aportava gaire res més que el reconeixement explícit que el conflicte català té una naturalesa política i que no és un mer problema de "convivència entre catalans" com en aquell moment es repetia constantment, també pel que fa al PSOE. Per arrodonir l'argumentar-hi, el text defensava una solució basada en la

concertació i que tingui "seguretat jurídica", una expressió tant calculada com ambigua i que cadascú va interpretar com més li convenia.

Més enllà de la Declaració en si, bona part de l'interès mediàtic es va focalitzar en la manera com es va concebre el seu redactat i, sobretot, l'escenografia que va rodejar la trobada on es va enlairar. A finals

Delegació catalana

Pere Aragonès també va participar en la cimera del 2018, en qualitat de vicepresident del govern

del 2018, ja s'ha dit, el moment polític estava caldejat, i qualsevol mínima aproximació vers el govern de la Generalitat era interpretat per la dreta canònica com una cessió a l'independentisme. D'aquí que Pedro Sánchez maniobrés per presentar la cita amb l'aleshores president Quim Torra com una reunió, mentre que pel que fa al cantó muntanya de la plaça de Sant Jaume el relat que es va vendre va ser el de poc més que una cimera entre estats. També queda per al record l'anècdota de les flors. Torra, murriell, va decorar la sala on es va veure amb el mandatari espanyol amb unes ponsèties grogues. La doble lectura era òbvia. Tant és així que l'executiu estatal va fer-les canviar per unes de vermelles. En política, no hi ha ni casualitats ni detalls menors. L'endemà de tot plegat va ser la reunió d'aquell Consell de Ministres on es va acordar el canvi de nom de l'aeroport en una Barcelona gairebé militaritzada per unes protestes hercúlies que, avui, evocuen essencialment a un record.

Enmig d'aquesta partida on li ha tocat jugar amb les negres, Pedro Sánchez serà avui a Barcelona per participar, també, en el fòrum del Cercle d'Economia i, dilluns, en una conferència al Liceu. *A priori*, després del que va dir Aragonès, li toca moure's a ell, i en un auditori on s'està parlant, i molt, de política catalana hi ha interès per veure quin serà el seu discurs. Donant per descomptat que parlarà dels indults, una de les incògnites és si recollirà el guant i acceptarà, ni que sigui tàcitament, la Declaració com a punt de partida. Sánchez, però, tampoc té pressa. Amb Catalunya, sap que té dos anys de coll. ■

Els bisbes catalans, favorables a l'indult als presos i al diàleg

M.R.
BARCELONA

Els bisbes catalans van expressar ahir el seu suport a l'indult als presos polítics. "Com hem afirmat en nombroses ocasions, ens mostrem convençuts de la força que tenen el diàleg i les mesures de gràcia en totes les situacions de con-

flicte. Creiem que l'assoliment d'un recte ordre social que permeti el desenvolupament harmònic de tota la societat necessita alguna cosa més que l'aplicació de la llei", diu el comunicat de la Conferència Episcopal Tarraconense, (CET), fet públic ahir després de la reunió al Seminari Conciliar de Barcelo-

na. Els bisbes aposten "pel diàleg sempre com a via efectiva que dona resposta a l'esperança de resoldre divisions" i hi afegeixen: "Si el diàleg és seriós, capaç i obert, i si s'admet que dialogar sempre significa renunciar a les pròpies exigències per trobar-se en el camí amb les renúncies de l'altre, hi haurà avenços. A

més, avançar tenint sentiments de misericòrdia i perdó sincers, tot respectant la justícia, ajudarà a fer que els acords que tots esperem s'assoleixin aviat." "Cal imaginar —diuen— una solució satisfactòria que s'allunyi d'actituds inamovibles que no ajuden a construir harmònicament la societat." ■

Reunió ahir dels bisbes catalans al Seminari Conciliar de Barcelona ■ CET

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Javier Faus, Pablo Casado, Antonio Garamendi, Yolanda Díaz, Ada Colau i Josep Maria Álvarez, en les jornades del Cercle d'ahir a Barcelona ■ EFE

El clam empresarial pels indults arracona Casado

■ El Cercle d'Economia, Foment i el president de la CEOE estatal avalen la mesura per als presos per desbloquejar el diàleg ■ El PP manté el rebuig i en fa bandera en la presa de possessió d'Ayuso

C.S.
BARCELONA

La concessió dels indults als presos independentistes catalans no para de guanyar adeptes. Al suport dels empresaris catalans, argumentat ahir al Cercle d'Economia pel seu vicepresident, Jordi Gual, es va sumar el del president dels empresaris espanyols, Antonio Garamendi. Fa setmanes que ja s'hi van mostrar a favor els dos sindicats principals de l'Estat, de manera que el PP i els tres partits de la dreta espanyola es van quedar sols en l'oposició a la mesura de gràcia que aplicarà el govern espanyol. Així ho va comprovar

el seu president, Pablo Casado, que va haver de respondre repetidament en les jornades econòmiques del Cercle sobre la seva oposició a uns indults que haurien de desbloquejar l'absència de diàleg entre les institucions estatals i les catalanes. La política catalana va gairebé monopolitzar la segona jornada de debats econòmics, que avui tancarà, en la mateixa dinàmica, Pedro Sánchez.

El vicepresident del Cercle d'Economia, Jordi Gual, va etzibar a Casado que els indults no han de ser vistos com a "concessions inacceptables ni vergonyoses", sinó com l'inici del diàleg. "És probable

El PE insisteix a treure la immunitat als eurodiputats

El Parlament Europeu ha reclamat al Tribunal General de la Unió Europea que aixequi la immunitat concedida de manera cautelaríssima als eurodiputats de Junts Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí. Els serveis jurídics de la cambra ja han enviat les seves observacions

sobre la petició de cautelars i han demanat que se'ls retiri la protecció parlamentària mentre el TGUE resol la demanda de fons. Fa dues setmanes el TGUE va retornar la immunitat als tres independentistes de manera cautelaríssima en espera de les observacions de la cambra. Ara

que ja les té, el tribunal amb seu a Luxemburg haurà de decidir en ferm.

Per altra banda, representants d'Amnistia Internacional es van reunir ahir a Lledoners amb Jordi Cuixart i Jordi Sánchez. Al considera que, més que els indults, caldria anul·lar la condemna.

que no resolguin el problema" de les relacions Catalunya-Espanya, però "són un inici", va recordar l'ex-president de CaixaBank, que va instar Casado a assolir grans acords.

En una línia similar s'havia mostrat el presi-

dent de la CEOE estatal, Antonio Garamendi, que en el seu debat va avalar els indults com a gest per "normalitzar" les relacions. "Si això acaba fent que les coses es normalitzin, benvinguts siguin", va assegurar a TVE i Ràdio 4.

En comprovar l'abast de la seva posició —al cap de pocs minuts va rebre el suport de La Moncloa i d'alguns dirigents socialistes, però també les crítiques de diversos dirigents del PP i de Vox—, Garamendi va voler matisar que "la

Constitució permet els indults i això no vol dir que els empresaris hi estiguem d'acord en aquests cassos. No en tenim cap opinió com a CEOE, perquè hi ha empresaris que creuen que ha de ser d'una manera i uns altres ho veuen d'una altra."

I en una altra intervenció en les jornades, el president de Foment del Treball, Josep Sánchez Llibre, va mostrar-se també a favor dels indults, com un "mecanisme més per afavorir el diàleg Catalunya-Espanya. "Hem d'intentar plantejar tots els elements al nostre abast per possibilitar que la Generalitat i el govern espanyol normalitzin les seves relacions", va assegurar Sánchez Llibre.

Pablo Casado va ser taxatiu en la seva oposició als indults: "No podem acceptar que es parli de la justícia com a revenja; de la Constitució, com a venjança, o d'una sentència d'un tribunal democràtic com un càstig, ni que es parli de donar un cop a la legalitat com magnanimitat o de dir que la ruptura de la igualtat entre espanyols pot ser convivència o que la ruptura de la unitat nacional pugui ser concòrdia." Casado va mostrar després el seu respecte a la Conferència Episcopal, la patronal i els sindicats. "A Espanya, com en tota democràcia, el que decidim es decideix al Parlament nacional i el que hagem de decidir del conjunt d'Espanya hem de fer-ho tots els espanyols." Pel que fa a la taula de diàleg, lamenta que inclogui qüestions "clarament inconstitucionals", com ara l'amnistia, ja que aquesta solament és possible, segons ha dit, després d'una dictadura, tot i que no es coneix encara la temàtica que abordarà la citada mesa entre governs. En aquesta mateixa línia, la presidenta de Madrid, Isabel Díaz Ayuso, va iniciar el seu discurs de presa de possessió d'ahir lamentant els indults "il·legals i immorals", segons ella. ■

Les frases

“Els indults no han de ser vistos com a concessions inacceptables ni vergonyoses”

Jordi Gual
VICEPRESIDENT CERCLE ECONOMIA

“Si acaba fent que les coses es normalitzin, benvinguts siguin... Tot i que com a CEOE no hi tenim opinió”

Antonio Garamendi
PRESIDENT DE LA CEOE

“Generaran més frustració. No podem acceptar que es parli de la justícia com a revenja”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“Els indults són un mecanisme més per normalitzar les relacions entre els governs”

Josep Sánchez Llibre
PRESIDENT D FOMENT DEL TREBALL

“Hem de normalitzar les relacions amb Catalunya. El diàleg és clau per poder girar full”

Yolanda Díaz
VICEPRESIDENTA DEL GOVERN ESTAT

“El president de la CEOE no representa els empresaris. Com els sindicats tampoc els treballadors”

Santiago Abascal
LÍDER DE VOX